

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 13 december 1996

Mål T-128/96

Giorgio Lebedef
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Kommissionens vägran att tillåta att den interna posttjänsten delar ut meddelanden från en obunden fackförening – Berättigat intresse att få saken prövad – Upptagande till sakprövning – Skadeståndsyrkande – Föremålet för tvisten – Kortfattad redogörelse för grunderna – Upptagande till sakprövning”

Fullständig text på franska II - 1679

Saken: Talan om dels ogiltigförklaring av beslutet att vägra tillåta att kommissionens interna posttjänst delar ut meddelanden till personalen vid kommissionen i Luxemburg från den obundna fackföreningen Action & Défense – Luxembourg (A & D – L), som fattades av chefen för enheten för ”förbindelser med behöriga representanter för personal och fackföreningarna” vid generaldirektorat IX – Personal och administration vid kommissionen, dels skadestånd för liden skada.

Utgång: Avvisning. Anledning saknas att pröva interventionsansökan.

Resumé av beslutet

Sökanden, som var tjänsteman vid kommissionen med placering i Luxemburg vid Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat), var generalsekreterare i den obundna fackföreningen Action & Défense – Luxembourg (A & D – L).

A & D – L bildades den 7 juni 1995 och antog stadgar samt valde sin första verkställande kommitté den 21 september 1995. Den vägrades därefter rätten att få sina meddelanden utdelade av kommissionens interna posttjänst.

Genom skrivelser av den 18 och den 19 oktober 1995 begärde sökanden att chefen för enheten för ”förbindelser med behöriga representanter för personal och fackföreningarna” (nedan kallad enhetschefen) vid generaldirektorat IX – Personal och administration vid kommissionen skulle ange skälen till vägran samt att detta beslut skulle återtgas.

Enhetschefen besvarade dessa båda skrivelser genom en skrivelse av den 26 oktober 1995. Han förklarade att beslutet att vägra tillåta en utdelning av meddelanden från A & D – L till personalen grundades på artikel 21 i avtalet av den 20 september 1974 om förbindelserna mellan kommissionen och fackföreningarna (ramavtalet), till vilket A & D – L inte hade anslutit sig.

Den 20 december 1995 anförde sökanden klagomål med stöd av artikel 90.2 i Europeiska gemenskapernas tjänsteföreskrifter (tjänsteföreskrifterna) beträffande enhetschefens vägran att ”tillåta att meddelanden från den obundna fackföreningen [A & D – L] till personalen vid kommissionen i Luxemburg delades ut av den

interna posttjänsten” och beträffande ovannämnda skrivelse av den 26 oktober 1995 samt begärde skadestånd för den åsamkade skadan.

Genom beslut av den 15 mars 1996 fastställde den ledamot av kommissionen som ansvarade för personalfrågor ”tillämpningsbestämmelser om offentliggörande av meddelanden från de fackföreningar som inte undertecknat ramavtalet, företrädare för röstlistor som inte lagts fram av en fackförening” (tillämpningsbestämmelserna). I de relevanta bestämmelserna preciseras att ”[d]e fackföreningar som inte har skrivit under ramavtalet med kommissionen ... får utnyttja kommissionens utrustning för mångfaldigande samt posttjänsten för utdelning av meddelanden till personalen avseende fackföreningarnas verksamhet. Som fackföreningar i den mening som avses i dessa tillämpningsbestämmelser anses de organisationer som iakttar principerna i avdelning I.2 a och I.2 b i ramavtalet”.

Enhetschefen informerade ordföranden för A & D - L om tillämpningsbestämmelserna genom skrivelse av den 15 mars 1996. I denna skrivelse meddelade enhetschefen att bestämmelserna hade införts och påpekade följande: ”Efter en provotid på två år (inklusive den kommande i tjänsteföreskrifterna angivna valperioden) kommer [tillämpningsbestämmelserna] att bli föremål för en utvärdering och en eventuell omarbetning.”

Sökandens klagomål avslogs genom beslut av den 10 maj 1996, vilket delgavs denne genom skrivelse av den 14 maj 1996. I beslutet konstaterades att tillämpningsbestämmelserna är ”av sådant slag att alla fackföreningar behandlas lika i fråga om tillgång till kommissionens tjänster för utdelning av meddelanden beträffande fackföreningarnas verksamhet” och att ”denna lösning är av sådant slag att den helt bör motsvara sökandens begäran”.

Upptagande till sakprövning av yrkandena

När en part med stöd av artikel 114.1 i rättegångsreglerna begär att förstainstansrätten skall meddela beslut beträffande rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan, kan förstainstansrätten i enlighet med artikel 114.3 avgöra målet utan muntligt förfarande. Förstainstansrätten kan även avgöra målet utan muntligt förfarande, när den på eget initiativ med tillämpning av artiklarna 113, 114.3 och 114.4 i rättegångsreglerna prövar om en talan skall avvisas därför att det föreligger rättegångshinder som inte kan avhjälpas. I föreliggande fall var det möjligt att på grundval av handlingarna i målet pröva kommissionens begäran att yrkandet om ogiltigförklaring skulle avvisas utan muntligt förfarande. Handlingarna i målet gjorde det även möjligt att på samma villkor på eget initiativ avgöra frågan om skadeståndsyrkandet skulle upptas till sakprövning (punkt 14).

Yrkandena om ogiltigförklaring

Talan skall tolkas så, att den syftade till att erhålla en ogiltigförklaring av enhetschefens beslut att vägra tillåta att kommissionens interna posttjänst delade ut meddelanden från A & D – L till personalen vid kommissionen i Luxemburg. Detta beslut bekräftades genom skrivelsen av den 26 oktober 1995 (det klandrade beslutet) (punkt 18).

Bedömningen av om det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad skall göras vid det tillfälle då talan väcks (punkt 19).

Hänvisning till förstainstansrätten den 18 juni 1992, Turner mot kommissionen, T-49/91, Rec. s. II-1855, punkt 24

Det klandrade beslutet ersattes emellertid av beslutet av den 15 mars 1996 som fattades av den ledamot av kommissionen som ansvarade för personalfrågor, genom vilket tillämpningsbestämmelser fastställdes, vilka innebar att de fackföreningar som

inte hade undertecknat ramavtalet, bland vilka A & D – L ingick, ”får utnyttja kommissionens utrustning för mångfaldigande samt posttjänsten för utdelning av meddelanden till personalen avseende fackföreningarnas verksamhet”. Beslutet av den 15 mars 1996 motsvarade således en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet (punkt 20).

Eftersom sökanden fick rätt på denna punkt före det att talan väcktes den 14 augusti 1996, saknades ett berättigat intresse av att begära ogiltigförklaring av det klandrade beslutet. Det saknade betydelse att tillämpningsbestämmelserna efter en provotid på två år kunde komma att bli föremål för en utvärdering och en eventuell omarbetning. Den omständigheten att denna utvärdering slutligen skulle kunna föranleda administrationen att fatta ett nytt beslut om att vägra A & D – L rätten att få utnyttja kommissionens utrustning för mångfaldigande samt posttjänsten för att dela ut sina meddelanden till personalen – om det antas att A & D – L inte under tiden skrivit under ramavtalet – medförde inte att sökanden hade ett aktuellt intresse av att väcka talan mot det klandrade beslutet (punkt 21).

Mot denna bakgrund avvisades yrkandet om ogiltigförklaring, utan att det var nödvändigt att ta ställning till de andra grunder för avvisning som kommissionen hade åberopat (punkt 22).

Skadeståndsyrkandena

Enligt artikel 19 i EG-stadgan för domstolen och artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler skall ansökan innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av de åberopade grunderna. Dessa uppgifter skall vara tillräckligt klara och precisa för att ge svaranden möjlighet att förbereda sitt försvar och för att förstainstansrätten i förekommande fall skall kunna avgöra målet utan stöd av andra uppgifter. För att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning krävs det för att en talan skall kunna upptas till prövning att de väsentliga faktiska och rättsliga

omständigheter på vilka talan är grundad framgår, åtminstone kortfattat men på ett sammanhängande och begripligt sätt, av själva ansökan (punkt 24).

Hänvisning till förstainstansrätten den 18 september 1996, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, T-387/94, REG s. II-961, punkt 106

En ansökan som inte uppfyller kravet på att vara tillräckligt precis skall avvisas, eftersom ett åsidosättande av artikel 19 i domstolens stadga och artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler räknas till de rättegångshinder som förstainstansrätten när som helst kan beakta på eget initiativ med stöd av artikel 113 i nämnda rättegångsregler (punkt 25).

Hänvisning till förstainstansrätten den 10 juli 1990, Automec mot kommissionen, T-64/89, Rec. s. II-367, punkterna 73 och 74

Anledning saknas att pröva interventionsansökan från Union Syndicale – Luxembourg (punkt 28)

Beslut:

Talan avvisas.

Anledning saknas att pröva interventionsansökan.

Sökanden skall bära sin egen samt kommissionens rättegångskostnad. Union Syndicale – Luxembourg skall bära sin rättegångskostnad.